

MELDURIN

FØROYSKUR FÓTBÓLTUR A AMATØR STØÐI

Alexander Jovevic úr Serbia elskaði nýggjar avbjóðingar, at ferðast og at flyta seg, tá honum sum 24 ára gamal stóð í boði at koma til Føroyar at spæla fótibólt. Nú 12 ár seinni, hevur hann meir ella minni fest røtur og býr í Fuglafirði, har hann er venjari í Effo-deildini hjá ÍF

Annika Kunoy lm

– Tá táverandi Serbiski venjarin hjá VB setti seg í samband við meg og bjóðaði mær til Føroyar at spæla, hevði eg ongantið hoyrt um fjar-skotnu oyggjarnar í norður-atlantshavinum, sigur hann.

Fótbólturinn var dreymurin

Hann byrjaði at spæla fótibólt sum 11 ára gamal, og hetta var stóri dreymur hansara.

– Serbar taka ofta av móguleikanum, teir fáa. Um ein dugir at spæla fótibólt, so fylgir man tí dreyminum, og

tá verður fótibóltur tað, sum myndar alt títt lív. Í Føroyum er alt slíkt ofta bara eitt frítíðarítriv og ikki ein yrkisleið. Tó dámar mær væl báðar mentanirnar, sum fylla lív mitt, tí eg fái tað besta úr tveimum ymiskum heimum.

Hann greiðir frá, at lívið hann hevði í Serbia var gott

og ikki merkt av fátækar-dømi, sum mong halda. Hann livdi av at spæla fótibólt, og tá hann fekk tilboðið um at koma til Føroya, spældi hann fyri FK Obilić. Tó var hann ikki við í tí dystinum, sum FK Obilić spældi ímóti Víkingi í 2001, tí hann gjørdi hertænastu tá.

Tá hevði Alexander Jovevic eisini í boði at fara til Svøríkis at spæla fótibólt, men kom síðani til Føroya, og spældi eitt ár við Skála.

– Skála var eitt lítið fótibóltsfelag, og eg var ein av teimum elstu spælarunum tá. Hetta var ein stuttlig tíð, og samanhaldið á liðnum var gott.

Fyrstu kappingarárin skifti hann frá at spæla fyri Skála til NSÍ, frá NSÍ til TB og síðani til ÍF í 2006, har hann og kona hansara búgva í dag. Hann spældi við ÍF til síðsta ár, tá hann virkaði sum spælari og næstvenjari. Í ár spælir hann ikki sjálvur fótibólt, men er venjari í Effo deildini hjá ÍF.

Góðar vónir fyri ÍF

Hann sigur, at ÍF longu hev-

ur vant í nakrar mánaðir, og hann heldur útlitini hjá liðnum vera góð.

– Hugurin hjá spælarunum er góður, og teir eru fokuseraðir. Síðsta ár lógu vit sum nummar sjeý, so tað var ikki so gott, sum tað hevur verið seinastu árin. Vit hava arbeitt hart við hugburðinum hjá spælarunum, og nú gongur væl, sigur hann.

Føroyar eru heim mitt nú

Tá Alexander Jovevic hugsar um heimlandið Serbia, kennir hann sjálvsagt ein sterkan sakn. Hann vitjar Serbia eina ella tvær ferðir um árið og

kemur síðani aftur til Føroyar.

– Foreldur míni eru í Serbia og tey eru gomul, og heilsan er ikki, sum hon var. Hvørja ferð eg fái ein móguleika, fari eg heim at vitja vinir mínar og familjuna. Men, leggur hann afturat, nú havi eg mína egnu familjui, og hon er her í Føroyum. Kona mín og synirnir eru her

